

Проклетије (Бабино Поље), 19/21. март 2009.

(текст и фотографије Д. Ђорђевић)

После скоро годину дана ишчекивања поново је екипа из ПД “Врбица” и ПД “Раднички” из Београда кренула ка Плаву и даље ка Бабином Пољу на Проклетијама са основним циљем – зимски успон на Богдаш (2533 м).

Прошле године, почетком априла нисмо успели да остваримо овај циљ – стигли смо до Пасјег врха (2405 м) а даље гребеном који је пун снежних стреха нисмо могли због изузетно смањене видљивости – није се видело више од 3 - 4 метра.

Овога пута екипа је била бројнија са пуно искусних планинара: у планинарски дом у Бабином пољу стигло нас је 19. Пријатељи из ПД “Хрид” из Плава помогли су нам у превозу великих ранчева до дома, тако да смо у петак 20. марта већ око 9:30 стигли у дом.

На путу ка планинарском дому у Бабином пољу

Испред дома

Овај планинарски дом је у завршној фази изградње (нема грејања, струја је у прекиду, снег помало провејава кроз кровове појединих објеката) али смо били сасвим задовољни условима смештаја. Врло брзо смо се припремили за поход у планину и иако је на први поглед све било ОК одмах се видело да је слој новог сувог снега врло дубок и да ће бити доста тешкоћа. Уз то снег је и даље непрекидно падао а ветар на моменте био врло јак, а облаци су били врло, врло ниско.

Поделили смо се у две групе – већа је кренула ка врху Старац (2352 м) који се налази непосредно изнад планинарског дома, док је мања кренула ка Пасјем врху са циљем да испита ситуацију и колико толико испрти стазу за планирани сутрашњи успон ка Богдашу. Ипак, већа група је због мање лавине која је испод самог врха захватила неколико планинара (на сву срећу без икаквих последица) одустала од успона на Старац, док је мања група успела да испита ситуацију попевши се до 1900 м и установивши да је због већ поменутог стања снега и ветра планирани сутрашњи успон неизвестан.

Испитивање услова на стази ка Пасјем врху

Бабинопољска река

Вратили смо се у дом у поподневним часовима без превеликог оптимизма да ћемо успети са намером да коначно стигнемо до Богдаша. Снег је и даље вејао и вејао а ветар дувао тако да смо после краћег дружења у заједничкој просторији отишли на спавање свако у свој катун али без коначног договора кад устајемо и кад и где крећемо ујутро.

Јутро је било исто као и претходни дан – снег веје, ветар дува, облаци врло ниски – само што је дебљина новог снега сада била за 30-40 цм већа него јуче.

Изглед катуна споља ...

... и унутра (врата су из непознатих разлога била отворена пола ноћи па смо се смрзли)

После краћег договора одлучено је да ко хоће у 9:00 крене ка Пасјем врху (па докле стигнемо) а остали да се спакују и полако крену ка Плаву. То значи да због лоших временских услова за један дан скраћујемо акцију.

Нас десетак који смо кренули ка Пасјем врху имало је врло интересантну туру: прђење кроз снег до колена, па до појаса, па до груди, прошли смо поред катуна коју су до крова били у снегу и на неких 1800 м коначно решили да се вратимо јер стварно није имало смисла ићи даље у оваквим условима – вејавица се повремено претварала у праву мећаву, ветар се није смиривао а облаци су били ниски и заклањали све око нас. У повратку је било још интересантније пошто су неки од нас упали у снег "преко главе" па је било и пливања.

Поред крова завејаног катуна

Пливање у снегу

По повратку у дом, окрепљење и паковање а затим силазак у Плав. Опет смо имали помоћ пријатеља из ПД "Хрид" из Плава који су нам са својим возилом помогли да брже и удобније пређемо део пута. У повратку вејавица нас је пратила све до испред Новог Пазара где смо направили паузу и свратили на чувене пазарске ћевапе.

И поред свега што се десило нисмо незадовољни: Проклетије су још једном оправдале своје име, а нас радује једна истина – Богдаш је ту где је и знамо да неће отићи а ми лако не одустајемо – ето нас поново можда већ почетком наредне зиме или у априлу следеће године или ...